

Ὁρκο τῆς μάγισσας γιά νά με σώση
 ὦ, τὸ κεφάλι σου πές τὸ χρυσὸ
 Γύρω σου ἢ σκέψι μου ἔχει κλαδώσει
 Ὡσάν τὸν πράσινο χλωρὸ κισσό.

Μῦθος ἢ ἀγάπη σου κι' ἀρχὴ τοῦ κόσμου,
 Μῦθος ἢ ὕπαρξι κι' αὐτὴ ἢ πνοή
 Καὶ μῦθος ἄλυτος περνᾷ ἀπ' ἔμπρός μου
 Μιά ἄλλη ἀέρινη γλυκειὰ ζωή.

[Ζάκυνθος]

Α. Ι. ΜΑΡΓΑΡΗΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ περιωρισμένος νοῦς περιφρονεῖ ὅ,τι δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ.
 Τὸ γοργὸν πνεῦμα ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ὅ,τι οἱ ἄλλοι γνωρίζουν. Ἡ
 μεγαλοφυΐα ζητεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ ὅ,τι οὐδεὶς ἤξεύρει.

Ἡ πτωχεία τοῦ πνεύματος γεννᾷ τὴν περιέργειαν. Ὁ μὴ εὐ-
 ρίσκων ἐν ἑαυτῷ ἀρκοῦσαν τροφήν ἐπιζητεῖ τοιαύτην εἰς τὰ
 ἀπόρητα τοῦ ἄλλου.

Ἡ ζηλοτυπία τοῦ συζύγου φαίνεται εἰδεχθῆς δεσποτισμὸς—ἡ
 ζηλοτυπία τοῦ ἐραστοῦ φαίνεται ὑπερβολὴ ἔρωτος.

Ἡ ἀνία εἶνε ὁ εὐρὸς τῆς ψυχῆς· προσκολλᾶται μόνον εἰς ἀδρα-
 νεῖς διανοίας.